

فسبحانک اللهم یا الهی کیف احرک شفتای بذکرک بعد علمی بان ذکرى و وجودى مفقود لى ظهورات عز سلطنتک و معدوم عند شئونات قدس ازلیتک و کیف اصمت عن الذکر تلقاء مدين احديتک بعد الذى حبک اخذ الزمام عني و يحرکني كيف يشاء بحيث جعلت مقهوراً بين يديه و لم اقدر على الصبر فى حبک و لا الاصطبار فى امرک و ان امنع اللسان عن بدایع نطقه فى وصفک فوعزتک قلبی يرفع اعلام ذکرک و ان ءاخذ القلب عما كان عليه لئلا يطلع احد حبي اياک فوجمالک روحى تطير فى سماء قریک و تدف فى عماء وصلک و ان امنع القدم عن المشى فى سبيلک اشاهد بان الايدى رفعت الى حديقه عزک و مدينة لقائك فسبحانک يا الهی كيف يمنع من خلق فواده بحبك و عجن طين كينونيته بماء محبتك و ذوت ذاته من رشحات قریک و احرق قلبه من نار وصالک اذا اسئلک يا الهی بنورك الاول و بظهورک الآخر بان تجعل هذا العبد الذى اقام لى باب عزتک و سجد التراب خاضعاً لامرک مستقيماً بحبك و منقاداً لسلطنتک و مقبلاً لحرم جمالک و محرماً كعبة اجلالک اذ انک انت المقتدر على ما تشاء و انک انت المهيمن القيوم

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۳، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر